

Sygn. akt V **GC 1470/16**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ryszard Kołodziejski
Protokolant:	stażysta Justyna Jułkowska

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w G.

przeciwko S. R.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego S. R. na rzecz powoda (...) spółka z o.o. w G. kwotę 24 395,00 zł (dwadzieścia cztery tysiące trzydzieści dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 marca 2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8788,33 zł (osiem tysięcy siedemset osiemdziesiąt osiem złotych trzydzieści trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Dnia 21 września 2018r.

Sąd Rejonowy w Toruniu stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji w całości oraz poleca wszystkim organom, urządnom oraz osobom, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane, udzieliły pomocy.

Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne.

Wierzyciel: (...) spółka z o.o. w G. KRS (...),

Dłużnik: S. R. NIP (...).

Tytuł wykonawczy wydano pełnomocnikowi wierzyciela oraz przyznano wierzycielowi kwotę 120zł tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego.

Przy wydaniu niniejszego tytułu wykonawczego pobrano opłatę sądową 6 zł.

SSR Ryszard Kołodziejski

Dnia 21 września 2018r.

Sąd Rejonowy w Toruniu stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji co do punktu II wyroku Sądu Okręgowego w sprawie VI Ga 122/18 oraz poleca wszystkim organom, urządnom oraz osobom, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane, udzieliły pomocy.

Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne.

Wierzyciel: (...) spółka z o.o. w G. KRS (...),

Dłużnik: S. R. NIP (...).

Tytuł wykonawczy wydano pełnomocnikowi wierzyciela, oraz przyznano wierzycielowi kwotę --- tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego.

Przy wydaniu niniejszego tytułu wykonawczego pobrano opłatę sądową 6 zł.

SSR Ryszard Kołodziejski

Sygn. akt V GC 1470/16

UZASADNIENIE

W dniu 29 kwietnia 2016 r. powód (...) sp. z o.o. w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. R. kwoty 24 395 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 20 marca 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał pozwanemu olej napędowy w ilościach i za cenę wskazaną na fakturze VAT: (...) z dnia 27 lutego 2016 r. Pomimo odebrania towaru i niezgłoszenia do niego żadnych zastrzeżeń pozwany nie uregulował należności w kwocie dochodzonej pozwem.

W dniu 9 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy w Toruniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał, aby pozwany uiścił powodowi kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami i kosztami procesu (k. 17).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany w dniu 4 lipca 2016 r. wniósł sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu. Pozwany podniósł zarzut potrącenia wierzytelności przysługującej pozwanemu wobec powodowej spółki w wysokości 8 000 zł z tytułu naprawienia szkody wynikłej z nienależytego wykonania zobowiązania.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że w dniu 27 lutego 2016 r. nabył od powoda olej napędowy w ilości i za cenę wskazaną na fakturze VAT (...). Pozwany podniósł, że sprzedany towar był niskiej jakości, o czym miał wielokrotnie informować powoda. Pozwany wskazał, że zakupione paliwo podczas eksploatacji samochodów było spalane zdecydowanie szybciej niż olej napędowy kupowany przez niego od powoda we wcześniejszym okresie. W związku z powyższym pozwany w dniu 1 lipca 2016 r. złożył oświadczenie o obniżeniu ceny sprzedaży ze względu na istotne wady towaru. Pozwany nadmienił, że z uwagi na niską jakość dostarczonego oleju napędowego w jego pojazdach doszło do szeregu awarii, w związku z czym zmuszony był do dokonania naprawy, ponosząc koszt w wysokości 8000zł (k. 22-24).

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu. Wskazał, że paliwo sprzedane pozwanemu było należytej jakości, o czym świadczy orzeczenie laboratoryjne nr S/1853/O/02/2016. Podniósł również, że po dacie rzekomej naprawy pojazdu nadal dokonywał zakupu towarów od powodowej spółki oraz że zgłosił reklamację co do jakości towaru dopiero po otrzymaniu pozwu w niniejszej sprawie, tj. 4 lipca 2016 r. (k. 35-36).

Sąd ustalił co następuje

Powód (...) sp. z o.o. w G. prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie sprzedaży paliw. Pozwany S. R. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego towarów.

(**dowód** : wydruk z (...) k. 9, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców k. 11-14)

W dniu 27 lutego 2016 r. pozwany w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej nabył od powoda 6 970 litrów oleju napędowego za cenę 24 395 zł. Płatność miała być dokonana do dnia 19 marca 2016 r. Powód w sposób należyty wywiązał się ze swojego zobowiązania, dostarczając olej napędowy pozwanemu.

Pozwany nie uścił w terminie w/w ceny sprzedaży. Do momentu wniesienia pozwu pozwany nie kwestionował jakości ani ilości nabytego towaru.

(**dowód** : faktura VAT (...) k. 8, zeznania prezesa zarządu powoda P. S. k. 210-210v)

Powód nabywa paliwo od firmy (...). Przy każdej dostawie paliwa firma (...) wydaje świadectwo jakości, które potwierdza parametry techniczne i jakość paliwa. Świadectwo jest wydawane w (...).

Próbka oleju napędowego sprzedanego pozwanemu przez powoda w lutym 2016 r. została poddana badaniu laboratoryjnemu przeprowadzonemu przez Laboratorium (...) w (...). Jakość paliwa jest bardzo dobra. Poddana analizie próbka spełnia wymagania w zakresie wymienionych w orzeczeniu laboratoryjnym parametrów.

(**dowód** : orzeczenie laboratoryjne nr S/1853/0/02/2016 k. 41, opinia biegłego k. 99-101, zeznania świadka M. S. k. 109)

Paliwo nabywane przez pozwanego od powoda było dobrej jakości, nie było przyczyną żadnych problemów z samochodami. Na tym paliwie samochody jeździły normalnie. Samochody nie psuły się z powodu paliwa. Psuły się inne części, niezależnie od jakości paliwa.

(**dowód** : zeznania świadka R. L. k. 175, zeznania świadka G. F. k. 209v)

Pozwany nabywał olej napędowy od powoda również po dniu 27 lutego 2016 r.:

- w dniu 5 marca 2016 r. nabył 6 256 litrów za cenę 22 521,60 zł,

- w dniu 12 marca 2016 r. nabył 3 600 litrów za cenę 13 464 zł.

(**dowód** : faktura VAT (...) k. 37, faktura VAT (...) k. 38)

Pismem z dnia 1 lipca 2016 r., odebrany przez powoda w dniu 4 lipca 2016 r., pozwany złożył oświadczenie o obniżeniu ceny towaru o kwotę 16 395 zł z powodu wady rzeczy sprzedanej – złej jakości oleju napędowego (nabytego na podstawie faktury VAT (...) z dnia 27 lutego 2016 r.). Kwota 16 395 zł miała stanowić różnicę pomiędzy ceną towaru wadliwego a ceną towaru wolnego od wad. W odpowiedzi powód odmówił uznania reklamacji towaru.

(**dowód** : oświadczenie o obniżeniu ceny towaru k. 27, odpowiedź na reklamację k. 40)

Inni klienci powoda nie mają zastrzeżeń co do jakości sprzedawanego przez niego paliwa.

(**dowód** : zeznania świadka B. S. k. 76, zeznania świadka M. K. (1) k. 76-77, zeznania świadka S. N. k. 77, zeznania świadka A. N. k. 78)

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, opinii biegłego, zeznań świadków oraz zeznań prezesa zarządu powoda.

Sąd uznał za wiarygodne przedłożone dokumenty, ponieważ nie były one kwestionowane przez strony ani nie budziły żadnych wątpliwości co do autentyczności. Znaczenie poszczególnych dokumentów dla wyniku postępowania podlega zasadzie swobodnej oceny dowodów (art. 233 kpc). Nie wszystkie przedłożone dokumenty stanowiły dowód okoliczności podnoszonych przez strony. Przedłożona przez pozwanego faktura dotycząca naprawy pojazdu za kwotę 8000 zł (k. 29) nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie z uwagi na brak związku pomiędzy naprawą a jakością oleju napędowego sprzedanego przez powoda.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków B. S. (k. 76), M. K. (1) (k. 76-77), S. N. (k. 77), A. N. (k. 78), M. S. (k. 109), R. L. (k. 175), G. F. (k. 209v), ponieważ były jasne, spójne, korespondowały wzajemnie ze sobą oraz z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Klienci powoda B. S., M. K. (1), S. N., A. N. zeznali, że nie mają zastrzeżeń co do jakości sprzedawanego przez niego paliwa. Pracownik i były pracownik pozwanego G. F. i R. L. nie potwierdzili złej jakości paliwa sprzedanego pozwanemu przez powoda ani awarii pojazdów spowodowanych tym paliwem. Świadek R. L. zeznał wręcz, iż był nakłaniany przez pozwanego do składania fałszywych zeznań.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania prezesa zarządu powoda P. S., które były jasne, spójne i znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków M. K. (2) i M. M. z uwagi na niewskazanie przez pozwanego ich aktualnych adresów i brak możliwości doręczenia wezwania na rozprawę (k. 174).

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2016 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego na okoliczność jakości towaru sprzedanego pozwanemu przez powódkę z uwzględnieniem próbki znajdującej się w Laboratorium (...) w (...) dotyczącego orzeczenia laboratoryjnego nr S/1853/O/02/2016 (k. 87).

Sąd podzielił wnioski opinii biegłego w dziedzinie chemii dr hab. E. K. (k. 99-101) odnośnie należytej jakości próbki paliwa, której badanie przeprowadzone zostało w dniu 23 lutego 2016 r. przez Laboratorium (...) w (...). Wyniki przedmiotowego badania stwierdzone zostały orzeczeniem laboratoryjnym nr S/1853/O/02/2016 (k. 41). Opinia biegłej jest jasna i spójna. Biegła w sposób jednoznaczny stwierdziła bardzo dobrą jakość poddanego badaniu paliwa.

Zastrzeżenia do opinii zgłosił pozwany, domagając się samodzielnego wykonania przez biegłą badań jakości paliwa sprzedanego przez powódkę pozwanemu. Pozwany zaznaczył przy tym, iż przedmiotem badania winna być zarówno próbka paliwa znajdująca się w miejscu wskazywanym przez powódkę, jak i próbka znajdująca się w posiadaniu pozwanego (k. 125-126). W ocenie Sądu zastrzeżenia pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie. Na rozprawie w dniu 20 listopada 2017 r. biegła wyjaśniła, że żadne próbki paliw nie były jej dostarczone oraz że przeprowadziła opinię na podstawie ekspertyzy. Zdaniem biegłej nie ma podstaw do tego, by zaprzeczać badaniom instytucji akredytowanej. Zdaniem Sądu ocena wyników badań przeprowadzonych przez akredytowane laboratorium jest wystarczająca, nie było potrzeby samodzielnego wykonywania badań przez biegłą. Również zastrzeżenia dotyczące przedmiotu opinii były bezzasadne. Poddawanie ocenie próbki znajdującej się w posiadaniu pozwanego było niecelowe z uwagi na brak gwarancji, iż jest to rzeczywiście próbka paliwa nabytego przez pozwanego od powoda w lutym 2016 r. Ponadto pominięcie dowodu z opinii biegłego na okoliczność poddania badaniu próbki posiadanej przez pozwanego było uzasadnione treścią przepisu art. 130⁴§5 kpc, zgodnie z którym w razie nieuiszczenia zaliczki sąd pominie czynność połączoną z wydatkami. Pozwany nie uiszczył zaliczki na koszty wynagrodzenia biegłego (k. 72).

W sprawie bezspornym było, iż pozwany w dniu 27 lutego 2016 r. nabył od powoda 6 970 litrów oleju napędowego za cenę 24 395 zł oraz że nie uiszczył umówionej ceny. Bezspornym było również, iż w dniu 4 lipca 2016 r. pozwany złożył oświadczenie o obniżeniu ceny sprzedaży o kwotę 16 395 zł z powodu wady rzeczy sprzedanej – złej jakości oleju napędowego. Spór dotyczył natomiast istnienia wady rzeczy sprzedanej. Pozwany wskazywał bowiem, że wada nie istniała, podnosząc, że paliwo sprzedane pozwanemu było należytej jakości oraz zwracając uwagę na fakt, że po dacie rzekomej naprawy pojazdu pozwany nadal dokonywał zakupu towarów od powodowej spółki oraz że zgłosił reklamację co do jakości towaru dopiero po otrzymaniu odpisu pozwu w niniejszej sprawie, tj. 4 lipca 2016 r.

Pozwany podniósł zarzut potrącenia wierzytelności powoda z tytułu ceny sprzedaży z przysługującą pozwanemu wierzytelnością z tytułu naprawienia szkody spowodowanej użyciem paliwa złej jakości w wysokości 8000 zł. Powód uznał natomiast zarzut potrącenia za bezskuteczny.

Dla merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy podstawowym zagadnieniem była ocena Sądu, na kim spoczywa obowiązek udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Ciężar udowodnienia faktu zgodnie z art. 6 k.c. spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ogólnie przyjmuje się, że rzeczą powoda jest wykazanie faktów, z których wywodzi prawo, a rzeczą pozwanego - faktów niweczających to prawo.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód udowodnił bowiem przysługujące mu roszczenie o zapłatę ceny tak co do zasady, jak i co do wysokości. Pozwany natomiast nie wykazał, by przysługiwało mu uprawnienie do obniżenia ceny sprzedaży lub uprawnienie do potrącenia wzajemnej wierzytelności.

Zgodnie z art. 556 kc sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia). Zgodnie zaś z art. 556¹§1 kc wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli:

- 1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;
- 2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór;
- 3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia;
- 4) została kupującemu wydana w stanie niepełnym.

Zasadniczą przesłanką odpowiedzialności sprzedawcy względem kupującego jest zatem wykazanie, że przedmiot sprzedaży dotknięty jest wadą fizyczną lub wadą prawną. Z procesowego punktu widzenia obowiązkiem kupującego jest przede wszystkim udowodnienie istnienia wady. Ciężar dowodu, iż sprzedany olej napędowy był złej jakości spoczywał na pozwanym zgodnie z art. 6 kc.

W ocenie Sądu pozwany nie sprostował temu obowiązkowi – nie udowodnił istnienia wady sprzedanego paliwa – złej jakości oleju napędowego. Zawnioskowani przez pozwanego świadkowie nie potwierdzili tezy pozwanego o złej jakości sprzedanego paliwa. Wręcz przeciwnie, istnieniu takiej wady przeczą wnioski opinii powołanej w sprawie biegłej oraz orzeczenie laboratoryjne nr S/1853/O/02/2016. O braku istnienia wady pośrednio świadczą również zeznania zawnioskowanych przez powoda świadków, którzy wskazali, że nigdy nie mieli zastrzeżeń co do jakości sprzedawanego przez powoda paliwa. Można zatem stwierdzić, iż powód wykazał nieistnienie wady rzeczy sprzedanej, mimo że nie ciążył na nim taki procesowy obowiązek. W ocenie Sądu o braku istnienia wady świadczy przede wszystkim zachowanie pozwanego, który nie kwestionował jakości nabytego w lutym 2016 r. paliwa aż do momentu wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Przeciwnie twierdzenia pozwanego nie zostały w żaden sposób wykazane. Zakwestionowanie jakości sprzedanego paliwa dopiero w lipcu 2016 r. po dacie doręczenia nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu uznać należy wyłącznie za sposób obrony pozwanego.

W konsekwencji skorzystanie przez pozwanego z przewidzianego w art. 560§1 kc uprawnienia do złożenia oświadczenia o obniżeniu ceny należało uznać za bezpodstawne, a samo oświadczenie – za bezskuteczne.

Na marginesie można wskazać, że pozwany nie udowodnił również, że obniżona cena pozostaje w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady (art. 560§3 kc).

Kwota, o którą pozwany nieskutecznie obniżył cenę towaru (16 395 zł) jest bowiem jedynie wynikiem matematycznego odjęcia od ceny sprzedaży (24 395 zł) kwoty dokonanego nieskutecznie potrącenia (8 000 zł).

Podniesiony przez pozwanego zarzut potrącenia był bezskuteczny.

Zgodnie z art. 498 § 1 kc, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Stosownie do art. 499 § 1 kc potrącenie następuje przez jednostronną czynność prawną jednego z wzajemnych wierzycieli. Jest to oświadczenie woli prawokształtujące składane wierzycielowi wzajemnemu. Wywołuje skutek z chwilą dojścia do niego w taki sposób, że mógł zapoznać się z jego treścią. Skutek ten ma jednak moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe (tj. zaistniał stan potrącalności).

Prawna instytucja potrącenia, określana także, jako kompensata albo kompensacja, należy do kategorii zdarzeń powodujących wygaśnięcie zobowiązania. Polega ona na wzajemnym umorzeniu jednorodnych wierzytelności, jakie dwie osoby mają jednocześnie względem siebie. Wierzytelności będące przedmiotem potrącenia poddane zostają działaniu rachunkowemu, którego rezultatem jest wzajemne zniesienie tych wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej.

Pozwany powoływał się na przysługującą mu rzekomo względem powoda wierzytelność, o zapłatę kwoty 8000 zł tytułem naprawienia szkody związanej z koniecznością naprawy pojazdu, która wynikać miała ze złej jakości paliwa. Pozwany wywodził zatem swoje roszczenie z odpowiedzialności powoda (dłużnika w odniesieniu do świadczenia niepieniężnego) za nienależyte wykonanie zobowiązania.

Zgodnie z art. 471 kc dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Przesłankami odpowiedzialności kontraktowej w ogólności są zatem niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, będące następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, szkoda po stronie wierzyciela i związek przyczynowy między zdarzeniem w postaci niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania a szkodą. Dowód faktu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez dłużnika spoczywa na wierzycielu (w tym przypadku – pozwanym).

W ocenie Sądu pozwany nie wykazał faktu nienależytego wykonania zobowiązania przez dłużnika (powoda) – sprzedaży oleju napędowego złej jakości. Niewykazanie przez pozwanego złej jakości sprzedanego paliwa zostało już omówione powyżej. W tym miejscu można dodać, że zawnioskowani przez pozwanego świadkowie nie tylko zaprzeczyli tezie o złej jakości sprzedanego przez powoda paliwa, lecz również zaprzeczyli, by istniał jakikolwiek związek przyczynowy pomiędzy naprawą pojazdu dokonaną przez pozwanego a jakością paliwa nabytego od powoda.

W konsekwencji podniesiony przez pozwanego zarzut potrącenia uznać należało za bezskuteczny na podstawie art. 471 kc a contrario w zw. z art. 498 § 1 kc.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie I (pierwszym) wyroku, na podstawie art. 535 kc, zasądził od pozwanego S. R. na rzecz powoda (...) spółka z o.o. w G. kwotę 24 395 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 marca 2016 r. do dnia zapłaty. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 kc.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 §1 kpc, który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W przedmiotowej sprawie stroną przegrywającą sprawę w całości był pozwany i to on winien zwrócić powodowi poniesione koszty procesu. Na koszty poniesione przez powoda składają się: opłata od pozwu 1220 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, pokryte z zaliczki powoda należności świadków 2 x 150,44 zł, pokryte z zaliczki powoda wynagrodzenie biegłego 2 448,45 zł, koszty zastępstwa procesowego 4800 zł (§2 pkt 5 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz. U. z 2015 r., poz. 1800, w brzmieniu obowiązującym do dnia 27 października 2016 r. w zw. z §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz. U. z 2016 r., poz. 1668).